

خطبه های نماز جمعه ۸ خرداد ۱۴۰۵

خطبه اول

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ
وَنُصَلِّي وَنُسَلِّمُ عَلَى حَبِيبِهِ وَنَجِيبِهِ وَخَيْرَتِهِ فِي خَلْقِهِ
حَافِظِ سِرِّهِ وَمُبَلِّغِ رِسَالَتِهِ
بَشِيرِ نِعْمَتِهِ وَنَذِيرِ نِقْمَتِهِ
سَيِّدِنَا وَنَبِينَنَا أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُنتَجِبِينَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ
سَيِّمًا بِقِيَّةِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَيْمَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَهُدَاةِ
الْمُسْتَزْعَفِينَ وَحُمَاهِ الْمُؤْمِنِينَ.
عِبَادَ اللَّهِ! أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ.

امیرالمومنین علی (ع) می فرماید:

لَا يَغْلِبَنَّ عَلَيْكَ سُوءُ الظَّنِّ ؛ فَإِنَّهُ لَا يَدَعُ بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلِيلٍ صَلَاحًا

امیرالمومنین علی(ع) در وصیت خویش به امام مجتبی(ع) می‌فرماید: «سوء ظن و بدگمانی بر تو چیره نگردد که میان تو و هیچ رفیقی جای صلح و صفا باقی نمی‌گذارد».

در این فراز از سخن، حضرت علی(ع) ما را با یکی از آفات معاشرت، به نام سوء ظن، آشنا و از پیامدهای سوء و ناخوشایند آن بر حذر می‌دارند. شاید بتوان گفت که سوء ظن بزرگترین آفت دوستی، همسایگی، رفاقت، برادری، همکاری و هر شکل از اشکال معاشرت است. اگر سوء ظن در جامعه رخنه کند آن را از پای بست ویران می‌کند و ریشه‌های آن را می‌سوزاند. بی‌تردید آفت زدایی از پیکره جامعه از لازم‌ترین کارهاست که یکایک اعضای اجتماع باید مسئولیت خود را در قبال آن انجام دهند تا هم خود و هم جامعه را مصونیت بخشند.

ذیل موضوع سوء ظن در آیات و روایات مباحث اساسی فراوانی مطرح شده است. در قرآن کریم سوء ظن یکی از صفات اخلاقی مذموم به شمار آمده و صریحاً مورد نهی واقع شده است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ» (حجرات: ۱۲). در این آیه از سوء ظن به عنوان اثم و گناه بزرگ یاد شده است. همین‌طور روایات بسیار زیادی در این زمینه بیان شده است که همگی آنها سوء ظن را یک معصیت می‌شمارند. بنابراین جای هیچ‌شکی نیست که سوء

ظن از جمله صفات مذموم است و اسلام چنین حالت روحی و ویژگی اخلاقی را نمی پذیرد.

سوء ظن اقسامی دارد که بعضی پسندیده و برخی ناپسند است:

۱. **سوء ظن به خدا**، چنانکه در حدیث می خوانیم: کسی که از ترس خرج و مخارج زندگی ازدواج نمی کند، در حقیقت به خدا سوء ظن دارد؛ گویا خیال می کند اگر تنها باشد خدا قادر است رزق او را بدهد، ولی اگر همسر داشته باشد، خدا قدرت ندارد. این سوء ظن، مورد نهی است.

۲. **سوء ظن به مردم**، که در این آیه از آن نهی شده است.

۳. **سوء ظن به خود**، که مورد ستایش است. زیرا انسان نباید به خود حسن ظن داشته باشد و همه کارهای خود را بی عیب بیندارد. حضرت علی علیه السلام در برشمردن صفات متّقین در خطبه همام می فرماید: یکی از کمالات افراد باتقوا آن است که نسبت به خودشان سوء ظن دارند.

آری، افرادی که خود را بی عیب می دانند، در حقیقت نور علم و ایمانشان کم است و با نور کم، انسان چیزی نمی بیند. اگر شما با یک چراغ قوه وارد سالنی بزرگ شوید، جز اشیای بزرگ چیزی را نمی بینید، ولی اگر با نور قوی مانند پرژکتور وارد سالن شدید، حتی اگر چوب کبریت یا سنجاقی در سالن باشد می توانید آن را ببینید.

افرادی که نور ایمانشان کم است، جز گناهان بزرگ چیزی به نظرشان نمی‌آید و لذا گاهی می‌گویند: ما که کسی را نکشته‌ایم! از دیوار خانه‌ای که بالا نرفته‌ایم! و گناه را تنها این قبیل کارها می‌پندارند، اما اگر نور ایمان زیاد باشد، تمام لغزش‌های ریز خود را نیز می‌بینند و به درگاه خدا ناله و استغفار می‌کنند.

اگر کسی نسبت به خود خوش‌بین شد، هرگز ترقی نمی‌کند. او مثل کسی است که دائماً به پشت سر خود و به راههای طی شده نگاه می‌کند و به آن مغرور می‌شود، ولی اگر به جلو نگاه کند و راههای نرفته را ببیند، خواهد دانست که نرفته‌ها چند برابر راههای رفته است!

خطبه دوم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ

وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

سَيِّمًا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ.

وَصَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ،

وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ،

وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ،

وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ،

وَعَلَى بَنِي مُوسَى، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ،

وَعَلَى بَنِي مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ،

وَالْخَلَفِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ،

حُجَّجَكَ عَلَى عِبَادِكَ وَأَمَنَّاكَ فِي بِلَادِكَ.

وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ، وَحُمَاهِ الْمُسْتَضْعَفِينَ، وَهُدَاهِ الْمُؤْمِنِينَ.

عِبَادَ اللَّهِ، أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله در ماه پربرکت ذی الحجه قرار داریم؛ ماهی که یادآور فضیلت‌های بی‌شمار اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام و به‌ویژه مولای متقیان، حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام است.

از واقعه‌ی «سدالابواب» گرفته تا روز عرفه، عید قربان، عید غدیر و نزول سوره‌ی مبارکه‌ی «هل أتى»، همه و همه دلالت بر عظمت، فضیلت و جایگاه والای امیرالمؤمنین و اهل بیت علیهم السلام دارد.

ان شاء الله اعمال حجاج بیت الله الحرام که خداوند متعال توفیق زیارت خانه‌ی خود و مدینه‌ی منوره را نصیب آنان فرموده، مورد قبول درگاه الهی قرار گیرد و خداوند به همه‌ی ما نیز توفیق زیارت خانه‌ی خدا و حرم نورانی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله را عنایت فرماید.

صلواتی بر محمد و آل محمد.

عید غدیر خم، به تعبیر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله، «عید الله الاکبر» است؛ عیدی بزرگ و باشکوه در کنار عید فطر و عید قربان. پیامبر اکرم در واقعه‌ی غدیر خم، طبق فرمان الهی، تأکید فرمودند که این پیام را حاضر به غایب و پدران به فرزندان منتقل کنند. این تأکید نشان می‌دهد که غدیر تنها یک مناسبت تاریخی نیست، بلکه مسئله‌ای جهانی و سرنوشت‌ساز برای امت اسلامی است.

اگر امت اسلامی در مسیر ولایت امیرالمؤمنین حرکت کند، مشمول دعای پیامبر خواهد شد؛ همان دعای معروف:

«اللهم وال من والاه و عاد من عاداه»

لذا همه‌ی ما وظیفه داریم در حد توان خود برای ترویج فرهنگ غدیر و معرفی فضائل امیرالمؤمنین علیه السلام تلاش کنیم.

از روحانی و طلبه گرفته تا همه‌ی مؤمنان و مؤمنات، هر کس هر کاری از دستش برمی‌آید نباید کوتاهی کند.

کمترین کار این است که:

- با اقوام و دوستان تماس بگیریم و عید غدیر را تبریک بگوییم؛

- حدیثی از امیرالمؤمنین نقل کنیم؛

- در خانه یا محل کار خود پرچم غدیر نصب کنیم؛

- حتی با یک لیوان آب خنک از مؤمنان پذیرایی کنیم.

این کارها شاید کوچک به نظر برسند، اما نزد خداوند و اهل بیت بسیار ارزشمندند و انسان را مشمول دعای پیامبر اکرم می کنند.

الحمدلله در شهرستان هویزه نیز جلساتی برای برگزاری برنامه های دهه ای امامت و ولایت تشکیل شده و برنامه هایی در حد توان پیش بینی شده است؛ اما حقیقت این است که اصل این مراسم ها مردمی است و مردم باید نقش اصلی را ایفا کنند، چراکه امیرالمؤمنین امام همه ی ماست، نه فقط مسئولان.

از همه ی عزیزان درخواست می شود در برنامه های شبانه ای این ایام حضور پرشورتری داشته باشند. الحمدلله مردم مؤمن شهرستان هویزه طی ماه های اخیر حضور بسیار خوبی در میدان ها و مراسم ها داشته اند و امید است در این ایام این حضور پررنگ تر نیز شود.

توصیه می‌شود مراسم‌ها از ابتدای شب آغاز گردد تا خانواده‌ها و افرادی که صبح مشغول کار هستند نیز بتوانند با آرامش شرکت کنند و برنامه‌ها تا ساعات مناسب به پایان برسد.

همچنین از مسئولان محترم درخواست می‌شود در این مراسم‌ها حضور فعال داشته باشند و مجموعه‌های خود را نیز برای مشارکت در برنامه‌های غدیر تشویق کنند.

با توجه به تقارن ایام غدیر با سالگرد ارتحال بنیان‌گذار انقلاب اسلامی، حضرت امام خمینی رحمه‌الله‌علیه، برنامه‌ها به دو بخش تقسیم شده است:

- تا سه‌شنبه برنامه‌ها با محوریت جشن و شادی برگزار می‌شود؛
- و از چهارشنبه و پنجشنبه حال و هوای حماسی و بزرگداشت ارتحال امام راحل خواهد داشت.

حقیقت عید قربان تنها قربانی کردن گوسفند نیست؛ بلکه قربانی کردن نفس انسان در راه خداست.

حضرت ابراهیم علیه السلام در آزمونی بسیار سخت مأمور شد عزیزترین دارایی خود، حضرت اسماعیل علیه السلام را قربانی کند. او نمی دانست پایان ماجرا چه خواهد شد، اما با تمام وجود تسلیم فرمان خدا بود.

امروز ما نیز باید از خود بپرسیم:

آیا برای یاری امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف آماده ایم؟

آیا حاضریم از خواسته ها و منافع شخصی خود در مسیر ولایت بگذریم؟

اگر تنها در جایی که منفعت ما تأمین می شود حضور داشته باشیم و هنگام سختی عقب نشینی کنیم، ادعای محبت اهل بیت کافی نخواهد بود.

عید قربان یعنی انسان نفس خود را در راه خدا و ولایت قربانی کند، و نتیجه ی این مسیر، رسیدن به غدیر و ولایت امیرالمؤمنین است.

حضرت ابراهیم علیه السلام پس از آن امتحان بزرگ، به مقام امامت رسید؛ اما ما افتخار می کنیم که مولای ما، امیرالمؤمنین علی علیه السلام، از ابتدا تا انتها امام و امیر بود.

ما باید قدردان نعمت ولایت باشیم و در مسیر امیرالمؤمنین قدم برداریم.

امروز حضور در میدان‌های دینی، فرهنگی و اجتماعی، حفظ وحدت، تبعیت از ولایت فقیه و دوری از اختلاف، بخشی از وظیفه‌ی ما در مسیر یاری دین خداست.

دشمن در بسیاری از میدان‌ها نتوانست ملت مؤمن ایران را شکست دهد؛ اما اگر وحدت و انسجام آسیب ببیند، همان اتفاقاتی تکرار می‌شود که در دوران امیرالمؤمنین رخ داد و موجب خانه‌نشینی آن حضرت شد.

پس همه‌ی ما باید مراقب باشیم که اسلام، ولایت و رهبری جامعه اسلامی دچار انزوا نشود و با حفظ اتحاد، در مسیر اهل بیت علیهم‌السلام ثابت قدم بمانیم.

والسلام علیکم ورحمه‌الله و برکاته